

2. Закон України №2697-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=115073
3. Pollution Index 2018 Mid-Year [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.numbeo.com/pollution/region_rankings.jsp?title=2018-mid®ion=150
4. Рейтинг стран по уровню загрязнения окружающей среды [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nonews.co/directory/lists/countries/pollution-rating>

УДК336.761:330.16

Ковальчук У.Б.,

студентка 4 курсу факультету фінансів

Науковий керівник - Петренко І.П.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Поведінка інвесторів на фінансовому ринку

Багаторічні дослідження та спостереження довели, що поведінка інвесторів на фінансовому ринку не завжди є раціональною. Емоції та індивідуальні особливості ускладнюють процес прийняття інвестиційних рішень. Таким чином, інвестування - це більше, ніж просто аналіз чисел та обдумування варіантів купівлі-продажу різних активів та цінних паперів.

На практиці суб'єкти приймають рішення, засновані на минулих подіях, особистих переконаннях та уподобаннях. Розуміння такої поведінки дає змогу інвесторам побудувати певні «упередження» і цим самим вдосконалити процес відбору інвестиційних послуг, продуктів та стратегій. Наступний перелік розкриває деякі загальні упередження, з якими стикаються інвестори:

1. Несприйняття втрати. Інвестори купують акції після того, як ціни зросли, очікуючи, що це зростання продовжуватиметься, і ігнорують акції, ціни яких

нижчі від їх власних значень. Несприйняття втрати описує емоцію відмови прийняття поразки, яку вони зазнали після купівлі акції, яка виявилась програшною. Інвестори, які піддались даній емоції, мотивовані брати на себе менше ризику, оскільки це зменшує ймовірність поганих результатів. Відмова прийняття поразки може пояснити небажання інвесторів продавати «втрачені» інвестиції, оскільки такий продаж дасть їм остаточні докази того, що вони прийняли неправильні рішення. Дисципліноване інвестування вимагає від інвесторів подолати дану емоцію і навчитись усвідомлювати отримані збитки.

2. Диспозиційний ефект. Він тісно пов'язаний з ефектом несприйняття втрати. Це ефект диспозиції між надто швидким продажем акцій, які подорожчали з моменту купівлі, і надто довгим утриманням втрачених акцій. Ефект диспозиції шкідливий для інвесторів, оскільки може збільшити податки на приріст капіталу, які вони сплачують, і цим самим зменшити прибуток ще до сплати податків. Скорочення збитків дозволяє інвесторам займатися дисциплінованим управлінням інвестиціями, що може приносити більшу прибутковість.

3. Ознайомленість. Це упередження виникає тоді, коли інвестори надають перевагу звичним для них інвестиціям, незважаючи на очевидні вигоди від диверсифікації. Наслідком цього є те, що інвестори мають неоптимальні портфелі. Щоб подолати цю упередженість, інвесторам необхідно диверсифікувати свій портфель, цим самим зменшуючи ризики.

4. Тривожність. Тривога породжує думки та бачення щодо майбутніх подій, які змінюють судження інвестора про особисті фінанси. Надмірне занепокоєння щодо інвестиції збільшує її сприйнятий ризик. У свою чергу, ця стурбованість збільшує ймовірність того, що інвестори не придбають даний цінний папір. Щоб уникнути цієї упередженості, інвестори повинні співставити рівень ризику із відповідною стратегією розподілу активів. Тобто, якщо інвестори не можуть спати через побоювання щодо своїх інвестицій, вони, ймовірно, повинні мати менш ризикований інвестиційний портфель.

5. Прив'язаність. Прив'язаність - це тенденція дотримуватися переконань, а потім застосовувати їх як суб'єктивний орієнтир для прийняття майбутніх

рішень. Прив'язаність виникає, коли людина дозволяє певній інформації контролювати свій пізнавальний процес прийняття рішень. Люди часто базують свої рішення на першоджерелі інформації (наприклад, початковій ціні придбання акцій), і мають труднощі з коригуванням або зміною свого погляду на нову інформацію. Щоб уникнути прив'язаності, інвесторам слід враховувати широкий спектр інвестиційних варіантів, а не зосереджувати свої фінансові рішення на конкретному еталоні інформації.

6. Самоприписування. Інвестори, які страждають на це, мають схильність приписувати успішні результати власним діям, а погані - зовнішнім факторам. Вони часто виявляють цю упередженість як засіб самозахисту чи самовдосконалення. Відстеження особистих помилок і успіхів, розвиток механізму підзвітності може допомогти інвесторам подолати дане явище.

7. Переслідування трендів. Інвестори часто переслідують минулі результати, помилково вважаючи, що отримані раніше прибутки прогнозують майбутні інвестиційні показники. Щоб уникнути цієї упередженості, інвестори повинні чинити опір наслідуванню натовпу. Хоча інвестори можуть почувати себе впевненіше при інвестуванні з натовпом, така інвестиційна стратегія навряд чи призведе до кращої довгострокової діяльності.

Ці сім поведінкових упереджень є основними проблемами, з якими можуть зіткнутися в різні періоди інвестори. Ще один важливий момент, який слід враховувати, - це кількість уваги та часу, які вони повинні витратити на свої інвестиційні рішення.

Отже, інвестори мають безліч упереджень щодо їхньої поведінки, які впливають на процеси прийняття інвестиційних рішень. Хоча вони не можуть зовсім їх уникнути, вони мають змогу зменшити їх вплив. Інвесторам потрібно інвестувати довгостроково, визначити рівень їхнього допустимого ризику та відповідну стратегію розподілу активів, а також принаймні щорічно перебалансовувати свій портфель. Оскільки багато досвідчених інвесторів знають, що успіх часто впливає із емоцій та подолання упереджень, це допомагає їм уникати помилок, на відміну від нових інвесторів.

Список використаних джерел:

1. Н. Kent Baker, Victor Ricciardi. How Biases Affect Investor Behaviour / Н. Kent Baker, Victor Ricciardi. // The European Financial Review. – 2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.europeanfinancialreview.com/how-biases-affect-investor-behaviour/>
2. Dan Kern. How Investor Behavior Gets in the Way of Success / D. Kern // U.S. News. – 2018. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://money.usnews.com/money/blogs/the-smarter-mutual-fund-investor/articles/2018-02-05/how-investor-behavior-gets-in-the-way-of-success/>.

УДК 336.226.211

Кулінич А.О.,

студентка 42 гр. ФФБС

Науковий керівник - Мартинюк І.В.,

к.е.н., доцент,

Одеський національний економічний університет

Транспортний податок в Україні: стан та перспективи

Транспортний податок – відносно новий податок для громадян України з точки зору «податку на розкіш», який є однією із складових майнового податку (разом із платою за землю і податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з 2015 року). Для європейських країн, цей податок не є нововведенням, оскільки у світовій практиці оподаткування транспортних засобів спрямоване на дотримання принципу соціальної справедливості та поєднання фіскальної і стимулюючої функцій саме екологічного податку. Такий підхід має на меті заохочення населення зберігати навколишнє середовище шляхом придбання автомобілів з меншим рівнем викиду шкідливих речовин [1]. Відповідно до Податкового кодексу України, базою оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше 5 років (включно) та середньоринкова вартість